DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

1986. ÁPRILIS

ÁRA: 7,50 Ft

SZÁVAY EDIT rajza

Hogy mennyi az ünnep ilyenkor tavasszal!

Talán minden ujjunkra jutna, ha pontosan összeszámolnánk. Vannak köztük olyanok, amikor zászlókkal díszítik fel az emberek a házakat, a városokat, és az Országház előtt ünnepélyes katonai tiszteletadással felhúzzák a toronymagas árbocra a piros-fehér-zöld állami zászlót. Aztán vannak másfajta ünnepek is, mint például a húsvét.

De az *anyák napja* ezektől és azoktól is különbözik. Emlékezzünk most erre az ünnepre, és valljuk be rögtön nyíltan: minden ünnepek között ez a legkedvesebb a számunkra! Hiszen az édesanyánkat köszöntjük ezen a napon, aki mindenek előtt és mindenek fölött áll a szemünkben.

Az adakozás és a szépség jelképeként „Termő ékes ág"-nak nevezi a költő az édesanyát, akinek legnagyobb öröme, ha elégedettnek, boldognak látja a gyermekeit. Áldozatos munkáját meghálálni nem lehet. De ő nem is vár hálát, még köszönetet sem azért, amit értünk tesz.

Anyák napján virággal vagy apró ajándékkal köszöntjük édesanyánkat. Így fejezzük ki iránta érzett tiszteletünket és szeretetünket, amely nemcsak ezen az egy napon, hanem az élet minden egyes napján százszorosan is megilleti őt.

A GÖDI 2. SZ. ÓVODA NAGYCSOPORTOSAINAK RAJZA

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének lapja, 3—7 éves gyerekeknek. Megjelenik havonta.

XXX. ÉVF. 4. sz.

Kiadja az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Dr. Petrus György. Főszerkesztő: Kelemen Sándor. Szerkesztőség: Budapest XI., Orlay u. 4. Levélcím: Budapest, Postafiók 112. 1502. Telefon: 668-457. Kiadóhivatal: Bp., Révay u. 16. 1374. Telefon: 116-660.

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlapelőfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215.96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj negyedévre 22,50, félévre 45,— Ft. egész évre 90,— Ft.

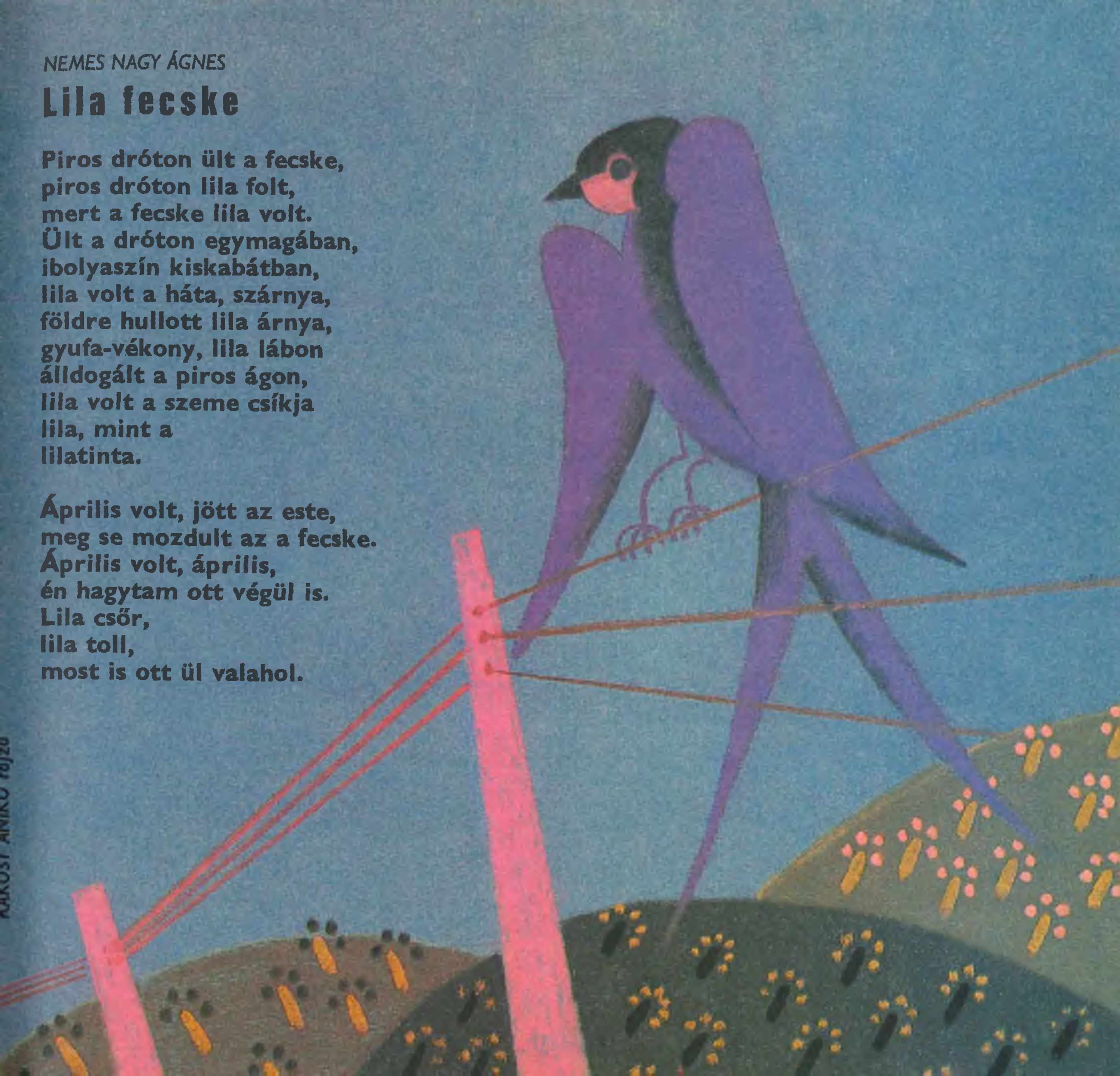
86.0165 — Kossuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató

INDEX 25.193 HU-ISSN 0230-1032

A beküldött kéziratokat nem őrizzük meg, és nem küldjük vissza.

Belső munkatársak:

Kun Magda olvasószerkesztő,
Kovács Endre képszerkesztő,
Madár Eszter levelező,
Bálint Lajosné szerk. adminisztrátor

NEMES NAGY ÁGNES

Lila fecske

Piros dróton ült a fecske,
piros dróton lila folt,
mert a fecske lila volt.
Ült a dróton egymagában,
ibolyaszín kiskabátban,
lila volt a háta, szárnya,
földre hullott lila árnya,
gyufa-vékony, lila lábon
álldogált a piros ágon,
lila volt a szeme csíkja
lila, mint a
lilatinta.

Április volt, jött az este,
meg se mozdult az a fecske.
Április volt, április,
én hagytam ott végül is.
Lila csőr,
lila toll,
most is ott ül valahol.

RÁKOSY ANIKÓ rajza

NAGY KATALIN

KETTŐNK TITKA

Gilisztaültető

Sok gyereknek van valamilyen állata otthon. Aranyhal, teknős, papagáj, ilyesmik. Én is kértem, hogy vegyünk már valamit.

Egy kis kertet vettünk. És az enyém az összes madár, ami ott lakik. Még nem ismerem őket név szerint; melyik lehet a cinke, melyik a harkály, a rigó. Sajnos ők se ismernek meg engem; elrepülnek, ha a közelükbe megyek. Anyukám ajánlotta, hogy távcsővel figyeljem őket, rejtekhelyről. Jó ötlet! Nagyon örülök, amikor látom, hogy a madarak etetik a fiókáikat és eszik a mi cseresznyénket. Anyukám meg annak örül, hogy addig is nyugton maradok.

Apukám felásta a kiskertünket. Véletlenül kiásott néhány tulipánhagymát. Anyukám összeszedte, és visszaültette őket a kis lyukakba. Én a gilisztákat szedtem össze. Gondoltam, jó helyük lesz otthon vagy az óvodában. Majd ijesztgetem velük a lányokat. De apukám azt mondta, jobb, ha a giliszta a földben marad, mert úgy hasznos. Én szót fogadtam, és szépen visszatettem a gilisztákat. Kis lyukakat fúrtam, mint anyukám a tulipánnak, és mindegyikbe beletettem egyet. Apukám azt mondta, tudnak ezek lyukat fúrni maguknak. És tényleg!

Egyszer aztán mit látok: bugyborékol a föld! Apukám tudta, hogy ez vakondtúrás. Sok vakond lehet a kertünkben. Ennek nagyon örültem, mert vakondja biztosan senki másnak nincsen. Apukám azt mondta, tapossam le a vakondtúrásokat mind, mert elrontják, amit ő ültetett. Én nem akartam valahogy . . . Aztán mégis egyet letapostam apukám kedvéért. Amikor megmutattam neki, majdnem sírva fakadt, mert az nem vakondtúrás volt, hanem szőlővessző-ültetés.

Még rengeteg méhecském is van; a kert végében laknak a kaptárban. Apukám figyelmeztetett, hogy ne piszkáljam a kaptárt, mert esetleg megcsípnek a méhek. Én csak a régi kapu zárját piszkáltam, amit már nem használtunk, mert be akartam tenni a rozsdás kulcsot a helyére. De a kulcslyuk már foglalt volt. Méhecskék laktak benne. Úgy mondták, ezek vadméhek. Meglehet. Mégse csípett meg egyik se, csak egy szelíd szúnyog estefelé.

FEHÉR FERENC

Kis kertész

*Ki-ki sorra
kukkantson be,
kicsi az én kertem;
palántáim
jó porhanyós,
puha földben
én magam neveltem.*

*Kerekedjél,
gömbölyödjél
futaki káposzta;
nyuszi messze
elkerüljön,
levelecskéd
penderüljön —
jó esőcske mossa!*

*Pirosodjál,
paprikácskám,
paprikapirosra;
megmosdatlak,
megszárítlak
aranyszitán szitállak a
horgosi malomban.*

FEKETE GYULA

HINTALÓ

Ez a ló
— hintaló
kisgyereknek
— ez való.

Mikor útnak
— eredtem,
friss szénával
— etettem,
hűs forrásból
— itattam,
azért táncol
— alattam!

Ez a ló
— hintaló,
kisgyereknek
— ez való.
Ha megnövök
— nagyobbra,
felülök én
— nagyobbra!

Deresre vagy
— sárgára,
pattanok a
— hátára,
szürkére vagy
— fakóra,
igazándi
— csikóra!

STUIBER ZSUZSA *rajzai*

Tetszik nekem
ez a dolog,
reggel-este
lovagolok.
Míg a lovon
billegetek,
addig is csak
növögetek.

Lehetek én
— akármi,
alig győzöm
— kivárni!
Lehetek én
— még akár
lovászlegény
— vagy huszár
vagy csikós
— vagy kocsis,
lovagolok
— akkor is!

Ez a ló
— hintaló,
kisgyereknek ez való.

KÁNTOR ZSUZSA

Amálka kiszorul a lakásából

Amálka kisbundában, hosszú nadrágban, nyakában lurex sállal kint ült az ajtaja előtt a folyosón. Szél fúj, belefújja göndör haját a homlokába, kétoldalt a széles arcába. Hideg van.

Miért ül kint? Miért nem megy a lakásába?

Nem fér be — ez a helyzet. Kiszorult onnan. Zsákokban a liszt-cukor-borsó, a lencse-bab; halomban a krumpli-káposzta, dió-alma-körte —, üvegekben a befőttek, zacskókban a rizs-dara-kávé, tea-kakaó... Két kosarával naponta kétszer addig hordta, hogy szoba-konyha, minden zug-sarok-szöglet dugig megtelt.

Most mit csináljon?

Csücsül az alacsony zsámolyon, elnyújtja hosszú lábát, töprenkedik.

Széjjel kell osztani! Ami romlandó, ki kell dobni!

Nem, hát nincs hozzá szíve. Mindig jön valamilyen ünnep. Jön a család, jöhetnek vendégek; olyankor sok fogy. Mit lehet tudni — talán elfogy. Ami nem kell ma, holnap jól jöhet még. Nem kell elkapkodni.

Akkor érkezik épp Oroszlán Rihárd, a bömbölős. Egyszer bömbölt csak, de azóta: jó lesz vigyázni! — finoman beszélnek vele. Amálka is.

— Kedves szomszéd, segítsen rajtam, ha tud!

És mondja, hogy milyen bajba került. Nem fér a lakásába. Van két szép öblös fotele. Hátha helyet tudna szorítani nekik.

Helyet szorítani?

Ez persze nevetséges. Tudja mindenki, hogy Oroszlánnak úgyszólván üres a lakása. Egy asztal-szék, dívány és kész. Ennyi a berendezés. És mégis — csóválja a fejét:

— Sok holmi — sok gond, kevés holmi — kevés gond. Sajnálom. Fotelre nincs szükségem. Van székem.

Azzal indul is tovább. De Amálka mérgelődik, utánakiált:

— Nem arra kértem, hogy a nagy-böhöm zongorámat vigye át!

— Micsodááát!? — és mint aki odacövekelt a kockakőhöz.

— Azt hát, de azt nem is ajánlottam volna fel, mert ócska, mind elszakadtak benne a húrok, nem jó semmire se, nem lehet rajta játszani; csak a helyet foglalja, nagy behemót...

Pereg belőle a szó, de Oroszlán félbeszakítja:

— Nem baj, én úgyse tudok zongorázni. Jó lesz nekem! Azt elviszem!

Csak nem tán? Mire az neki — pilleg Amálka, vonogatja a vállát, semmit sem ért. Elviszi, miért?

És hogyan? Megvan egy mázsa súly! Ki bírja megemelni?

Óriás Rudi bírja, az erőművész. Hamar ott terem, csak lehajol érte, vaskos karját alácsúsztatja, megemelinti, fel, a magasba, trappol át vele Oroszlánhoz. Ott az ajtónál, hogy beférjen, könnyedén megperegeti, mire zúdul belőle, mint a görgeteg —,

alma,
körte,
krumpli,
uborka,
óriás-
-káposztafejek

Hű, mi lesz ebből!? Kredencnek használta Amálka: bömbölni fog Oroszlán megint!?

Nem bömböl. Ragyog. Megvan a teteje-, a háta, eleje, rajta billentyűk, pedál — mégiscsak zongora: VAN EGY ZONGORÁJA!

Amálka is boldog: befér a lakásába.

V. HMELNYICKIJ

Tavasz

Megérkezett a tavasz!

A földet körös-körül még hó borítja, a fák álmosak és feketék. Egyedül a Nap vette észre a tavasz megérkezését, és elmosolyodott.

— Mosolyog a Nap! — csicseregték a verebek.

— Ká-r-r! Kire? — károgták a varjúk.

— Kire! Kire! Mindenkire! — trillázták a fülemülék.

— Énekelnek a madarak! — mozdult meg a fehér hó alatt a patakocska, és széthordta, szétcsörgedezte szerte a világon a hírt: — Itt a tavasz! Itt a tavasz! Itt a tavasz!

Meghallotta a medve is, és abban a pillanatban elszállt az álma. Előbújt a barlangjából, s mellső lábait széttárva megiramodott, mintha fel akart volna reppenni.

Amikor a tavasz látta és hallotta, mennyire örül mindenki a jöttének, nagy melegség töltötte el a szívét. Ha jégcsap lett volna, minden bizonnyal elolvad a meghatottságtól.

SZPIRIDON VANGELI

Csalogányok

Két csalogány így beszélget egymással:

— Én már akkor is ismertem a mamámat, amikor még a tojásban voltam.

— A tojásban? De hiszen ott sötét van!

— Igaz, hogy sötét van, de jól hallani. Az énekéről mindig megismerem a mamámat.

— Az énekéről?. . . És miért énekel?

— Hogy jól megtanuljuk az anyanyelvünket.

OLIVIA SZÁRE

A hajóskapitány

Tengerre szállok egyszer.
Utam távolba visz.
A tengerészsapkámon
kis horgony lesz a dísz.

Irigyen néz le rám a
viháncos napsugár.
Nem is csoda: sapkámon
arany horgonyt talál.

Bálnák a láthatáron!
A kormányt markolom . . .
A bálnák megcsodálják,
dicsérik szép hajóm.

Ha vihar tombol, engem
sohasem ostoroz,
mert rajtam van a sapkám,
az arany horgonyos.

Egy napon visszatérek.
Csak várjatok reám!
Kiáltsatok mind: — Megjött
a hajóskapitány!

Fordította GYÁRFÁS ENDRE

SOMORJAI ÉVA *rajzai*

KERÉKGYÁRTÓ JÁNOS

Dániel és a csigaházak

Dániel, a kövér kismalac mindig gyűjtött valamit: faleveleket, kavicsokat, ketteseket az ellenőrzőbe, sőt egyszer még két képeslapot is sikerült összegyűjtögetnie.

Egyik nap azonban elhatározta, hogy mást fog gyűjteni, egészen mást, mint eddig. Csigaházat.

Felbattyogott nyomban a dombra, nézte az ösvényt, nézte a bokrok alját, és egy nagy kő mögött talált is két tarkabarka csigaházat.

— Jól összegyűjtögettem ezeket, röf-röf — dünnyögte. — Mintha valaki pont nekem tette volna ide őket... Nagyon rendes lehet az a valaki — motyogta. Éppen gyönyörködött a csigaházakban, amikor elécsoszogott két kis házatlan csiga.

— Szia, te malac! — szólította meg Csiga Csilla. — Mit találtál?

— Nem találtam, hanem gyűjtögettem — mondta Dániel. — Összegyűjtögettem egy csomó csigaházat.

— Véletlenül nem két csigaház az a csomó? — kérdezte Csiga Csaba.

— De, véletlenül pont kettő és nagyon szépek — válaszolta Dániel.

— Képzeld, te malac — kezdte Csiga Csilla —, nekünk is volt két szép csigaházunk, csak letettük egy nagy kő mögé, mert nehéz volt cipelni, és mire visszamásztunk a kőhöz, valaki elcsenegette onnan.

— Elcsenegette? — tátotta el a száját Dániel. — Irgumburgum, szedtevette, nem szép dolog! Ha akarjátok, segítek nektek megkeresni a csigaházatokat.

— Nagyon rendes vagy, hogy segíteni akarsz — bólogatott Csiga Csaba —, de azt hiszem, mi már tudjuk, hogy ki csenegette el.

— Tudjátok? Akkor gyerünk, majd én elveszem tőle, ha nem akarja nektek visszaadni!

— Tudod, te malac, az a helyzet — magyarázta Csiga Csilla —, hogy nem kell elvenned senkitől, csak egyszerűen vissza kellene adnod...

— Mert, hogy is mondjam... szóval, te csenegetted el a csigaházunkat — tette hozzá Csiga Csaba.

— Én? A tieteket? — meresztette a szemét Dániel. — Nem is láttam a csigaházatokat.

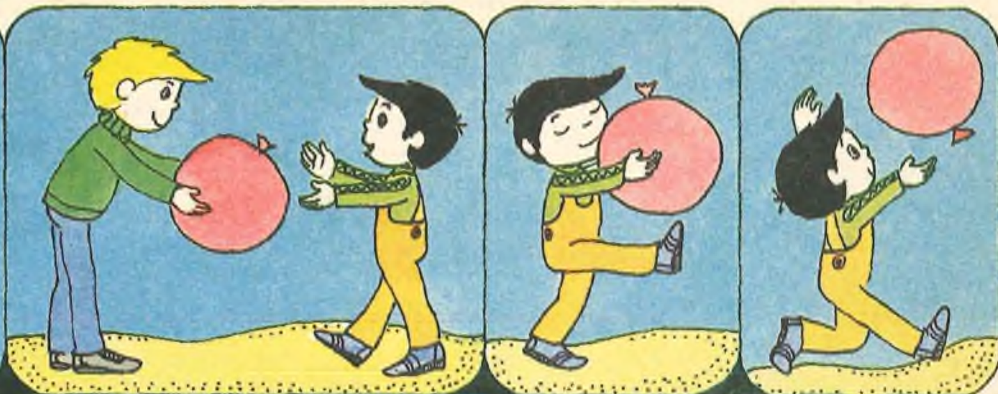
— Amik ott vannak a kezedben, azokat keressük — mondta Csiga Csaba.

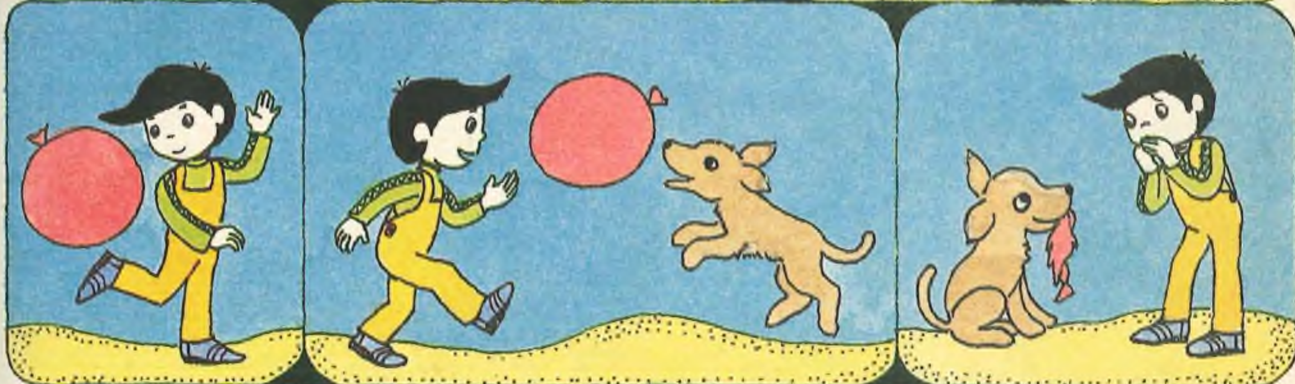
— Ezeket én gyűjtögettem! — dugta kezét a háta mögé Dániel. De aztán mégiscsak visszaadta a két csigának a csigaházukat, és hazaballagott.

SÓTI KLÁRA rajza

ÖCSI, BÁTYÓ meg A LUFI

Marék Veronika

ILUH ISTVÁN

Tavasz

Szelesedik tavaszodik
A szalonna avasodik
A pitymallat pirosodik
Erdő mező csinosodik
Kicsi felhő gomolyodik
Bárányfelhő bodorodik
A hegy csúcsa kékesedik
Zúg a folyó szélesedik
Erdő mélye visszhangzik
A zöld mező pitypangzik
A tó kéken sugárzik
Zúg a nádas bugázik

KANIZSA JÓZSEF

Ég és a kiscsibék

Kicsi kútban
kicsi ég
kicsi kertben
kiscsibék

Kiscsibék a
kicsi kertben
kút-egéből
vizet mertem

Elfogyott
a vízi-ég
megitták a
kiscsibék

GYÁRFÁS ENDRE

DÖRMÖGŐÉK KINCSEI

Elkerített kicsiny térség
látható a kert végében.
Valamikor pajta volt ott,
de már lebontották régen.

Anyó éppen arra cammog,
hóna alatt seprű, lapát.
Kérdi: — Nem jöttök-e velem,
tányértalpú mackókomák?

— Hová indulsz?
— Csak ide, a
kert végébe — felel Anyó. —
Ha jól sejtem, a kis telken
valami kincs található.

— Kincs?! — élénkül három bocsunk.
—— Hadd segítsünk megkeresni!
Hurrá! Kincskeresők leszünk!
— rikkant Bori, Marci, Berci.

Mennek s látják: a kiskertet
avar borítja és szemét.
Itt egy rakás repedt tégla,
ott egy kupac kőtörmelék.

— Sosem jutunk így a kincshez,
ha itt marad a sok kacat.
Hordjuk el a szemétdombra!
Csak a tiszta, jó föld marad.

— Nincs a kincs — néz Marci málén.
— Hol keressük? — kérdi Borka.
— Ássátok fel jól a talajt,
lazítsátok porhanyósra!

SÓTI KLÁRA *rajzai*

Tessék! Itt van három zacskó:
répa, retek, zeller magja.
Kis kosárban muskátlitő
s néhány apró vereshagyma.

Vessetek és ültessetek!
Hogyha kevés eső esik,
locsoljátok, ami kikel,
s nézzétek, hogy cseperedik!

— De hol a kincs? — kérdi Berci.
— Én már tudom — nevet öccse.
— Lesz majd zöldség, virág, gyümölcs.
Kiskertünknek *az* a kincse.

GARAI PÉTER

A kelkáposzta

Tegnap kimentem a konyhába, éppen akkor, amikor Anyu tönkretett egy szép, nagy, kelkáposztát.

Levelenként tépte szét az egész fejet, olyan apró darabokra, hogy azt már képtelenség lett volna újból összerakni.

Amikor észrevette, hogy figyelem, az egészet belegyömöszölte egy fazékba, és a gázra tette. Még a piros fedőt is a fazékra rakta, hogy ne láthassam a széttépett káposztát. De én tudtam, hogy a fazékban van!

Figyeltem, hogy mit csinál vele, hogyan fog megszabadulni tőle?! Érdekelt a dolog, mert én is szerettem volna az elrontott játékautómat eltüntetni, hogy ne vegyék észre: már megint elrontottam a játékomat.

Anyu időnként levette a fedőt a lábasról, de amikor meglátta, hogy a kelkáposzta még mindig benne van, megkavarta a főzőkanállal, hogy eltűnjön. Ezt a cirkuszban láthatta egy bűvésztől, de az a varázspálcájával csinálta s nem főzőkanállal. Nem csodálkoztam, hogy nem is tűnt el a káposzta. Mikor Anyu rájött, hogy ez most már nem is tűnik el, gyorsan visszarakta rá a fedőt, és húst kezdett sütni, hogy ne tudjam figyelni a kelkáposztát. Én csak a lábast lestem, pedig máskor szeretem nézni, ahogy serceg-pattog az olaj. De azt csak messziről nézhetem.

Anyu sokszor küldött, hogy menjek a szobába játszani, ne legyek a lába alatt — legalábbis ezt mondta, de én nem mentem sehová, mert nagyon érdekelt, hogyan fogja eltüntetni a káposztát.

Hát nekünk kellett eltüntetni! Nekem meg a kishúgomnak.

Mert Anyu délben egyszerűen a tányérunkra rakta a kelkáposztát (egy hússzeletet is tett rá), aztán azt mondta, hogy ez az ebéd, és együk meg!

Mi pedig megettük, mert éhesek voltunk.

Hát így tüntette el Anyu a káposztát, amit tönkretett.

Hiába figyeltem, hogy mit csinál, mert az elrontott játékautómat mégsem adhatom oda apunak vacsorára.

MADÁR ESZTER rajzai

MADÁR ESZTER *rajzai*

Mondd gyorsan:

A kerekes kerekíti kerekét kerekre

Tudod-e, hogy mit készített a kerekes, azaz a kerékgyártó? Nem nehéz kitalálni! Hát azt tudod-e, hogy mit csinál az asztalos, a lakatos, a gyógyszerész, a cukrász, a postás, a pék, a vincellér? Hogy könnyebben kitalálhasd, lerajzoltuk mesterségük címerét (jelét).

Karikázd be fent a téglalapon belül azokat a jeleket, amelyekről tudod, hogy milyen mesterséghez tartoznak! Egy mesterségnek nem maradt jele. Melyik az? Ha nem ismered, kérdezd meg a felnőtteket! Annyit elárulhatunk, hogy ez a mesterség gyümölcshöz kapcsolódik. Rajzold le azt a gyümölcsöt, és küldd el rajzodat Dörmögőnek!

Sok olyan mesterség van — mint a vincelléré —, amelynek nevével manapság már csak elvétve találkozunk. Némelyikből családnév lett, mint például: Szabó. Biztosan ismersz Kovács, Takács vagy Szűcs nevű gyerekeket is. Mit gondolsz, mit készítettek a kovácsok, takácsok és a szűcsök? Milyen jelet adnál nekik? Rajzold le ezeket a jeleket is Dörmögőnek!

Május elseje közeledik, a vidám felvonulások, tavaszi vigasságok napja. Vajon mit ünnepelünk ezen a napon?

Megtudod, ha elmondod, mit látsz ezeken a képeken, aztán újra megpróbálod úgy is, hogy a szavak első hangjaiból új szó legyen.

Alma

Mókus

Uborka

Nap

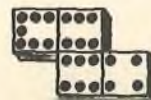
Kályha

Ásó

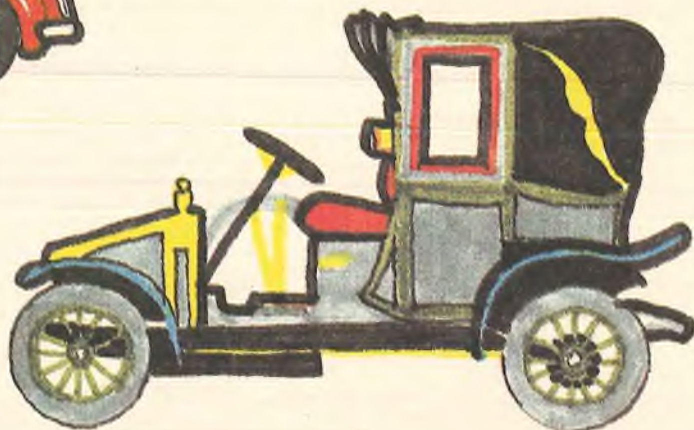

Tűz

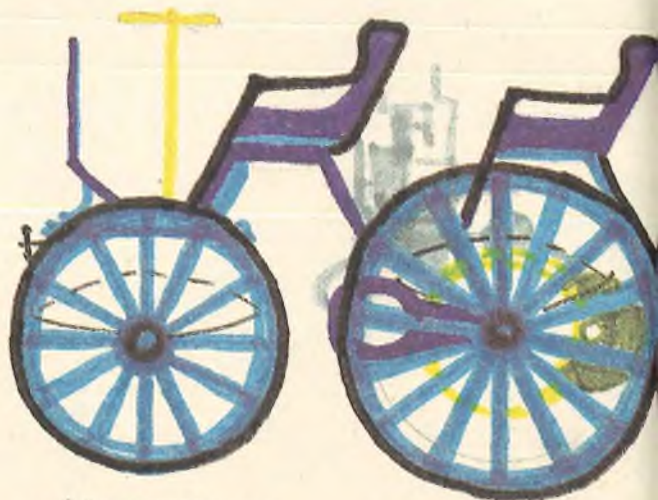
100 ÉVES

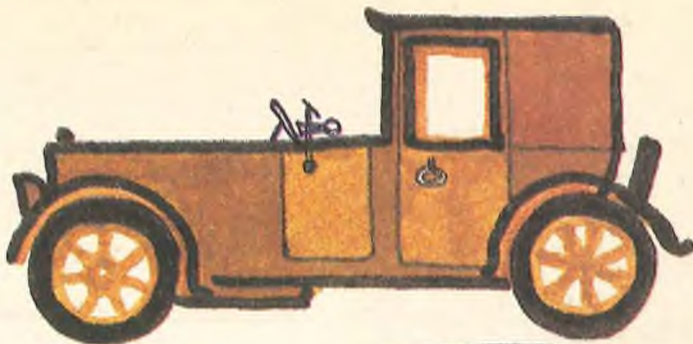

MADÁR ESZTER rajzai

AZ AUTÓ

Amikor dédike még egészen kicsi gyerek volt, akkor indult útjára az első autó. Se szeri, se száma az azóta készült különféle kocsiknak; képünkön is láthatsz néhányat.

Keresd meg, melyik lehet közülük a *legújabb* típus, és rajzolj Dörmögőnek egy ugyanilyen színű kormánykereket!

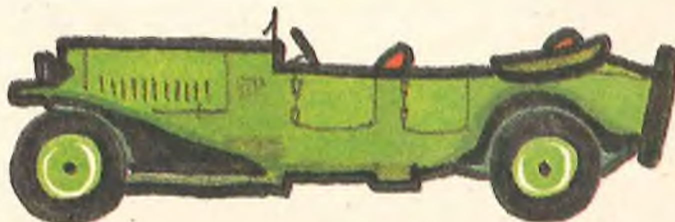
Ha már iskolás vagy, bizonyára azt is kitalálod, hogy melyik lehet a *legrégebbi* kocsi. Rajzolj még egy kormánykereket! De ennek már olyan színe legyen, mint a legrégebbi kocsinak! Várjuk rajzodat!

Más tárgyakat is rajzolhatsz a papírlapra, olyanokat, amelyeknek kereke van. Most te vagy a kerekes, aki kerekét kerekíti kerekre!

Összeállította RICHTERNÉ KROPF ANIKÓ

Barlangposta

Kedves Gyerekek! Egyik-másik levélíró panaszkodik, mert nincs testvére némelyik, viszont éppen azért panaszkodik, mert van. Jó, ha valakinek testvére van, vagy rossz? Ti mit gondoltok?

ÓCSAI ERIKA (Szolnokon) nincs elragadtatva a testvérétől:

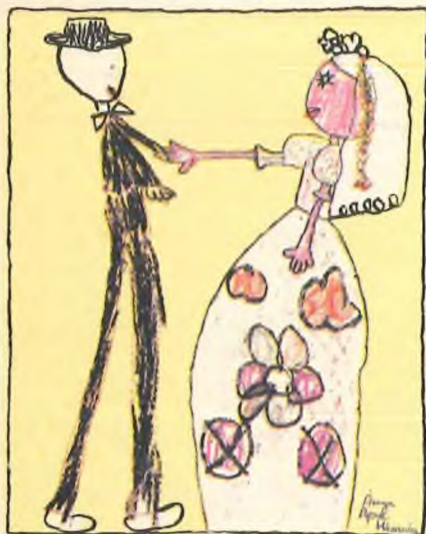
„Az öcsém mindig verekszik és veszekszik...” — írja.

Mit tanácsolhatnék Erikának? Veszekedés, vita mindenhol előfordul. Hányszor halljátok — ha kisebb testvéretek van, hogy — „te vagy a nagyobb, te legyél okosabb!” Talán nem szeretitek ezt hallani, pedig a kicsikkel valóban okosan kell bánni. Úgy, ahogy nektek is jólesne: parancsolgatás nélkül. Mindjárt kevesebb lesz a vita.

Szerencsére a legtöbben örülnek a testvérüknek, aki játszótárs vagy a legjobb barát is lehet. Ha pedig még túl pici a testvér, akkor éppen ezért szeretjük.

KÁNYA ERIKA (Tiszabercelen) valóságos kismama:

„Testvéreim négyévesek, ikrek. Reggel én viszem őket az óvodába, este is együtt jövünk haza.”

A szüleim esküvője és én

KATONA CSILLA, 6 éves budapesti olvasónk rajzai

VALASTYÁN NÓRA, 5 éves győri olvasónk rajza

Nóra és családja

VARGA JUTKA, 5 éve szendrői olvasónk rajz

Jutka és családja

PONGRÁC PETRA (Győrságon) a legszívesebben a testvéréről rajzol, Máté most egyéves, a képen fürdés közben láthatjuk:

GYARMATI DÓRI (Berettyóújfaluról) ezt üzente:

„Szandrát rajzoltam le neked, amint a kiságyában gőgicsél. Mellette én vagyok; a szép hosszú hajam masnival van összekötve. (Sajnos ezt csak szeretném, mert a valóságban még nincs ilyen hosszú hajam, de lesz!)"

Szerintem tetszeni fog Szandrának Dóri, bármilyen frizurája lesz is, csak sokat nevessen rá!

MIHÁLYI ANDREA (Szegeden) olvasni, számolni tanul a testvérétől, Noémitől, aki nagyobb nála. Sokat köszönhet neki, szeretik is egymást. Az ősszel levelet kaptam Andreától:

„Nemsokára kistestvérünk lesz. Anyukámmal készítettünk egy rajzos naptárt. Vonalakkal jelöltük a napokat. Egy kisbabát rajzoltam ahhoz a naphoz, amelyen megszületik a testvérkénk. Mindennap áthúzunk egy vonalat. Még 25 nap van hátra..."

A kistestvér azóta megszületett. Szerencséje van: jó testvérek várták!

Szeretettel ölel mindnyájatokat **Dörmögő**

Februári rejtvényeink helyes megfejtése:

Az állatok farsangja című zenét hallgatva — többek között — a következő állatok jelenhettek meg a képzeletünkben: oroszlán, tyúkok kakasok, vadszamarak, teknősök, elefánt, kenguruk, nyulak, kakukk és hattyú.

Milyen állatok lehetnek a *furcsa szerzetek?* KUMACSKA = kutya és macska, KELÓ = kecske és ló, KALIBA = kacsa és liba. Örültünk azoknak a megfejtéseknek is, amelyekben más állat szerepelt, például kacsa helyett kanalasgém, kakas vagy kafferbivaly. Jól mulattunk az új *furcsa szerzeteken* is, amelyeket ti találtatok ki.

Jutalmat kaptak:

Árvai Kata, Heves
Bruckner Noémi, Tököl
Csikós Dániel, Gyula
Erdős Margaréta, Tiszadob
Kiss Anita, Tiszadob
Kovács Katalin, Lábatlan
Kovács Tünde, Tiszadob
Manga László, Mohács
Mazur Mónika, Alsónemesapáti
Megyeri Judit, Lövő
Molnár Jolika, Tiszadob
Nagy Marianna, Tiszadob
Nagy Róbert, Dormánd
Porkoláb András, Tiszadob
Sándor Ágnes, Tiszadob
Sipos Anita, Szentes
Szabó Melinda, Székesfehérvár
Szabóki Sándor, Budapest
Szabóki Árpád, Budapest
Szőllős Péter, Budapest
Szuhai Tünde, Tiszadob
Tóth Diána, Tiszadob
Ujj Andrea, Tiszadob
Mezőkövesd Úti Általános Iskola I. a osztálya, Budapest
Általános Iskola I. a osztálya, Kóny

Ess, eső, ess!
Holnap délig ess!
Búza bokrosodjon,
Zab szaporodjon!
Az én hajam olyan legyen,
Mint a csikó farka!
Még annál is hosszabb,
Mint a Tisza hossza!
Még annál is hosszabb,
Mint a Duna hossza!
Még annál is hosszabb,
Mint a tenger hossza!

Magyar népköltés

F. GYŐRFFY ANNA *rajza*